

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414203852
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5414203852.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: ZH Kredit, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, IČO: 36 049 581, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom T. A. X/A, W., proti odporkyni: Ing. T. P., rod. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. XX. Y. XXX/XX, T. O., o zaplatenie sumy 36,85 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6C/121/2014-41 zo dňa 22. októbra 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu zrušuje a konanie zastavuje.

Po právoplatnosti tohto uznesenia bude vec postúpená Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou so sídlom v Bratislave.

Odporkyni náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č. k. 6C/121/2014-41 zo dňa 22.10.2014 návrh zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporkyni trovy konania vo výške 0,- eur.

Okresný súd tak rozhodol potom čo dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu, keď žalovanú pohľadávku mal nadobudnúť od správcu konkurznej podstaty poisťovne Perspektíva na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá však nešpecifikuje dlžníkov a ich konkrétne záväzky, ale odkazuje len na ich identifikáciu v znaleckých posudkoch, ktoré tvoria prílohu zmluvy, ktoré však nepredložil. K postúpeniu pohľadávky a jej nadobudnutiu navrhovateľom nemohlo dôjsť ani z toho dôvodu, že takýto druh pohľadávky sa nemohol stať súčasťou konkurznej podstaty, nakoľko pohľadávky zrušenej zdravotnej poisťovne na poistnom a poplatku z omeškania prešli na Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, prípadne inú zdravotnú poisťovňu, ktorá prevzala poistencov. Navrhovateľ tiež podľa okresného súdu neunesol dôkazné bremeno existencie žalovaného dlhu odporkyne.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a odporkyni, ktorá si pôvodne náhradu trov konania uplatnila, priznal náhradu trov konania vo výške 0,- eur, nakoľko následne oznámila, že si náhradu trov konania neuplatňuje.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ, prostredníctvom právneho zástupcu, odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V odôvodnení odvolania namietal záver súdu o nedostatku jeho aktívnej vecnej legitimitácie. Poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 182/2010 zo dňa 20.10.2010 a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obo/53/2009 zo dňa 13.10.2011, ktorými bola deklarovaná platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi Družstevnou zdravotnou poisťovňou v konkurze a navrhovateľom. V rámci speňažovania konkurznej podstaty Družstevnej zdravotnej poisťovne boli pohľadávky poisťovne postúpené na základe zmluvy o postúpení zo dňa 07.07.2005 na neho, pričom postúpeniu pohľadávok

predchádzalo vydanie opatrenia konkurzného Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7K/70/2001 zo dňa 22.06.2005, ktorým konkurzný súd odsúhlasil odpredaj pohľadávok. Na základe uvedeného je zrejmé, že platne a dobromyseľne nadobudol pohľadávky voči odporkyňa a argumenty súdu týkajúce sa prechodu pohľadávok z Družstevnej zdravotnej poisťovne na Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a nedostatku aktívnej vecnej legitímácie sa zakladajú na nedostatočne zistenom skutkovom stave a nesprávnom právnom posúdení veci.

Odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala i odporkyňa, a to čo do výroku o náhrade trov konania, spolu s vyjadrením k odvolaniu navrhovateľa.

V odôvodnení uviedla, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, ktoré doteraz neboli uplatnené. Jej zamestnávateľ neakceptoval potvrdenie súdu o účasti na pojednávaní dňa 06.10.2014, preto bol nútená čerpať dovolenku. Preto si opätovne uplatňuje náhradu mzdy za jeden a pol dňa, pričom jej hodinová mzda predstavuje 8,24 eur. V ďalšom sa vyjadrila k odvolaniu navrhovateľa s tým, že v čase od 01.08.1997 do 06.10.2001 bola v evidencii uchádzačov o zamestnanie, takže podľa zákona o zdravotnom poistení bol platiteľom poistného štát. Žiadnym spôsobom tiež nebola informovaná o tom, že pohľadávka na poistnom mala byť postúpená na navrhovateľa. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby bola vec vrátená Okresnému súdu Dolný Kubín na ďalšie konanie.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. a/ O. s. p. zrušil a konanie podľa § 221 ods. 2 O. s. p. zastavil s tým, že po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako orgánu, do právomoci ktorého patrí.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O. s. p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Jednou z podmienok občianskeho súdneho konania je existencia právomoci súdu vec prejednať a rozhodnúť. Ak určitá vec nespadá do právomoci súdov, ide o nedostatok podmienky konania, ktorý nie je možné odstrániť a konanie musí byť zastavené. Podmienky konania musia byť splnené počas celého konania, preto na ich existenciu, resp. absenciu, prihliada súd kedykoľvek počas konania, a to z úradnej povinnosti.

Predmetom konania v danom prípade je nárok navrhovateľa na zaplatenie dlžného poistného na zdravotné poistenie a poplatku z omeškania v zmysle zákona č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní (ďalej len „zákon č. 273/1994 Z. z.“), ktoré nedoplatky mali (vychádzajúc z príloh žalobného návrhu) vzniknúť za obdobie august 1997 až október 1997.

Zákon č. 273/1994 Z. z. bol s účinnosťou od 01.01.2005 zrušený a nahradený zákonom č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 581/2004 Z. z.“).

Podľa § 85h ods. 1 zákona č. 581/2004 Z. z. zdravotná poisťovňa uplatňuje na úrade nárok na dlžné poistné, nárok na poplatok z omeškania z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2004.

Podľa § 85h ods. 2 zákona č. 581/2004 Z. z. zdravotná poisťovňa vymáha pohľadávky na poistnom vrátane poplatku z omeškania z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné

poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31.12.2004, na základe právoplatného rozhodnutia úradu.

Podľa § 85h ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z. úrad vydáva platobné výmery vo veciach poplatkov z omeškania, ak ide o pohľadávky na poistnom vyplývajúce z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2004.

Ustanovenie § 85h ods. 1 zákona č. 581/2004 Z. z. jednoznačne určuje orgán oprávnený rozhodovať o uplatnenom nároku na dlžné poistné, ako aj nároku na poplatok z omeškania z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31.12.2004. Týmto orgánom je Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorého právomoc na vydávanie platobných výmerov vo veciach poplatkov z omeškania, ak ide o pohľadávky na poistnom vyplývajúce z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31.12.2004, je zakotvená v ods. 3 cit. zákonného ustanovenia.

Keďže v prípade nároku uplatneného žalobným návrhom ide o nárok na zaplatenie dlžného poistného a poplatku z omeškania, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31.12.2004, je potrebné právomoc na rozhodovanie o týchto nárokoch posudzovať podľa § 85h zákona č. 581/2004 Z. z. Na tejto skutočnosti nič nemení ani to, že vlastníkom predmetnej pohľadávky je v súčasnosti iný subjekt než zdravotná poisťovňa, keďže nároky uplatnené žalobou vznikli ako následok oneskoreného plnenia nárokov, resp. povinností z práva verejného, nie práva súkromného a tento charakter pohľadávky vyplývajúci z práva verejného sa nezmenil ani postúpením pohľadávky inému (súkromnému) subjektu. Práve charakter pohľadávky (nie subjektu, ktorý si ju uplatňuje) je pritom podstatný pre posúdenie právomoci konajúceho orgánu.

V tejto súvislosti odvolací súd zároveň poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Rks/1/2010 zo dňa 21.04.2010, ktorým najvyšší súd v obdobnej veci rozhodol o negatívnom kompetenčnom konflikte medzi súdom a Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, a to práve v prospech právomoci Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Najvyšší súd v uvedenom rozhodnutí mimo iného zastal názor, že pokiaľ zákonodarca v zákone č. 581/2004 Z. z. určil orgán, ktorý je v rámci vymedzenej pôsobnosti oprávnený rozhodovať o právach a povinnostiach vyplývajúcich z predchádzajúceho zákona a súčasne ho poveril výkonom dohľadu nad verejným zdravotným poistením, potom tento orgán je oprávnený a súčasne povinný konať o uplatnených nárokoch bez ohľadu na to, kto si tento nárok uplatnil.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd z dôvodu, že v danom prípade nie je na prejednanie veci daná právomoc všeobecných súdov, rozsudok okresného súdu zrušil, konanie zastavil a vec postúpil Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako orgánu oprávnenému konať v zmysle § 85h zákona č. 581/2004 Z. z.

O trovách konania (celého) rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, 2, § 146 ods. 2 O. s. p. Navrhovateľ podaním návrhu na súd, ktorý nemal právomoc konať, zaviniel zastavenie konania, preto by bol povinný nahradiť odporkyni trovy konania. Odporkyňa si v odvolaní uplatnila náhradu trov konania predstavujúcu náhradu mzdy za 12,5 hod. pri priemernom hodinovom zárobku 8,24 eur. Z odvolania odporkyne však vyplýva, že táto v súvislosti s účasťou na pojednávaní dňa 22.10.2014 (nie 06.10.2014 ako uviedla odporkyňa) a v súvislosti s obstaraním dôkazov čerpala dovolenku. Za dovolenku však odporkyni v zmysle § 116 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce patrí náhrada mzdy v sume jej priemerného zárobku, a teda odporkyni v danom prípade trovy konania predstavujúce jej ušlú mzdu nevznikli. Odporkyňa by mala nárok na náhradu trov konania v prípade, ak by jej zamestnávateľ v súlade s § 136 ods. 1 Zákonníka práce poskytol pracovné voľno na nevyhnutne potrebný čas na výkon občianskych povinností (ktorou je aj činnosť osoby predvolanej na konanie na súde), kedy je voľno zamestnávateľom poskytnuté bez náhrady mzdy, čo by v danom prípade predstavovalo ušlú mzdu odporkyne, ktorú by bolo dôvodné priznať v rámci náhrady trov konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že odporkyňa nepreukázala, že by jej v súvislosti s konaním nejaké trovy boli vznikli, preto jej náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.